

ՀԱՅՐ ԱՒԵՏԻՔ ՎՐԴ. ԹԱԼԱԹԻՆԵԱՆԻ

ՅԻՇԱՏԱԿԻՆ

(1912-1993)

Անակնկալ իրողութիւն մը եղաւ Վենետիկի Միաբանութեան երէց ու վաստակաւոր Վարդապետներէն՝ Հայր Աւետիքի անդարձ մեկնումը (13 Յունուար, 1993ին)։ Թէեւ ութսունամեայ՝ սակայն լի էր առոյգ ոգիով ու կեանքի խանդով։ Ֆիզիքական անդարմանելի վէրք մը թողած էր իր յոռի հետեւանքները՝ մահուան առաջնորդող։ Մահը տեղի ունեցաւ Պէյրութի Մխիթարեան Փոքր Ժառանգաւորաց Վարժարանին մէջ, ուր սիրայօժար մեկնած էր շարունակելու հաւատաւոր եկեղեցականի ու դաստիարակի իր նուիրական աշխատանքը։ Երջանիկ էր՝ վերագտած ըլլալով, իր սիրած միջավայրը եւ շրջապատուած՝ միաբանակից Հայրերով, ուսանողութեամբ, ազնիւ համակիրներով ու բազմաթիւ հաւատացեալներով։

Թաղման արարողութիւնը տեղի ունեցաւ մահուան յաջորդ օր՝ Յունուար 14ին, Մխիթարեան Միաբանութեան Ռաուտայի Կեդրոնի մատրան մէջ, շրջապատուած հարիւրաւոր բարեկամներէ, նախկին սաներէ եւ հաւատացեալներէ...։ Թաղման արարողութիւնը եւ հանգստեան պաշտօնը կատարեց Հայ Կաթողիկէ Համայնքի Կաթողիկոս-Պատրիարքը՝ Յովհաննէս-Պետրոս ԺԸ. Գասպարեան, մասնակցութեամբ զոյգ Եպիսկոպոսներու եւ բաւական մեծ թիւով եկեղեցականներու եւ Անարատ Յղութեան Հայ Բոյրերու։ Օրուան դամբանականը խօսեցաւ Վարդան Եպիսկոպոս Աշգրեան, որ պերճախօսօրէն դրուատեց տիպար օրինակը հայ վանականին, նուիրեալը իր կոչումին եւ զոհակիրքը հայ ժողովուրդին, մէկը՝ որ երկար տարիներու իր օրինակելի ծառայութեամբ գիտցած էր առինքնել սերունդներ, մանաւանդ իր համեստ եւ զուարթաբարոյ նկարագրով։

Դաճաղը առաջնորդուեցաւ դէպի գերեզմանատուն ու վերջնականօրէն դեպքուեցաւ Հայ Կաթողիկէ Պատրիարքութեան սահմանաւ մատրան մէջ, ուրիշ եղբայրակիցներու կողքին...

Վստահ ենք, որ զինք մօտէն ճանչցողներ, բարեկամներ եւ աշակերտներ տակաւին երկար տարիներ պիտի շարունակեն յիշել զինք ու խօսիլ մեծ գնահատանքով իր ամբասիր եւ օրինակելի անձի մասին:

Կեմսագրակալն Յօթեր. Հ. Աւետիք Վրդ. Թալաթիւնեան ծնած է Մարաշ 1912ին: Մեծ Եղեռնի ողբերգական օրերուն՝ կ'անցնի Իսթանպուլ ծնողքին հետ ու ապա Վենետիկ՝ իբրեւ աշակերտ Մխիթարեան ժառանգաւորացին: Յետ աւարտելու երկրորդականի ընթացքը եւ Փիլիսոփայական եւ Աստուածաբանական համալսարանական բաժինները, 1993 Դեկտեմբեր 25ին կ'օծուի կուսակրօն Մխիթարեան: 1938ին կը սկսի իր կրթական եւ կրօնաբարոյական առաքելութիւնը Միաբանութեան զանազան վարժարաններուն մէջ՝ Մուրատ Ռափայէլեան, Սամուէլ Մուրատեան, Հալէպ եւ Աղեքսանդրիա: 1964ին կ'որոշուի Պէյրութի Մխիթարեան ժառանգաւորացի տնօրէնի պաշտօնին, զոր կը վարէ գրեթէ մինչեւ իր կեանքին վերջին տարիները: 1988ին Ս. Ղազարի Մայրավանքին մէջ կը տօնէ իր քահանայական օծման 50ամեակը, մեծ յուզումով:

Հ. Աւետիք Վարդապետ իր կրթական եռուն գործունէութեան կողքին, երբեք չանտեսեց մշակել մանկապատանեկան գրականութիւնը, նպատակ ունենալով նպաստել հայ պատանիներու եւ երիտասարդներու նկարագրի կազմաւորման եւ հոգիի ազնուացման...: Իրմէ կը մնան չուրջ 25 հատորներ, շարքը «Գիսաւոր Աստղերու», կենսագրականներ հայ եւ օտար սուրբերու: Իր գործն է Ծաղիկի պէս հմայիչ հատորը՝ դասեր քաղաքավարութեան եւ բարեկեցութեան, ինչպէս նաեւ շարքը 6 հատոր գունատիպ Գրիստոնէականներու, սահմանուած հայ դպրոցներու աշակերտութեան:

«Յիշատակն արդարոց՝ օրհնութեամբ եղիցի»:

ՎԱՆԱԿԱՆ